

ΚΑΜΙΑ ΠΡΑΞΗ ΑΓΩΝΑ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥΣ

Ένα μικρό χρονικό:

-Στις 14/11/95 εκατό άνθρωποι συγκεντρώνονται για να διαδηλώσουν την αλληλεγγύη τους στον απεργό πείνας, τότε, Κ. Καλαρέμα. Πριν καν ξεκινήσει η πορεία, μπάτσοι και εισαγγελείς αποφασίζουν τη διάλυσή της. Δικαιολογούνται, υποστηρίζοντας ότι υπήρχαν πληροφορίες πως οι συγκεντρωμένοι έχουν μαζί τους μολότοφ για την πρόκληση επεισοδίων. Ματατζήδες και Ζητάδες εφορμούν, με τη γνωστή τους αβρότητα, διαλύουν την πορεία και κάνουν τέσσερις (προαποφασισμένες, όπως αποδείχθηκε) συλλήψεις.

-Κάποιες ώρες μετά μεγάλος αριθμός συντρόφων και συντροφισσών καταλαμβάνουν τη θεολογική σχολή. Ξεκινούν συγκρούσεις με τους μπάτσους και χημικός πόλεμος ενάντια στους καταληψίες.

-Εναντίον των τριών συντρόφων και της συντροφισσας, που συνελήφθησαν στην πορεία της Καμάρας, αναβίωσε η κατηγορία της στάσης μετά από τέσσερις δεκαετίες ανεργίας, ενώ στην αυτόφωρη διαδικασία που ακολούθησε (την οποία, η κατηγορούμενη συντρόφισσα δεν μπορούσε καν να παρακολουθήσει, εξαιτίας των αστυνομικών περιποιήσεων) οι τρεις διαδηλωτές καταδικάστηκαν στις πρωτοφανείς ποινές 3,5 και 2,5 χρόνων, χωρίς μάλιστα να τους δοθεί αναστολή, αφού όπως δήλωσε ο εισαγγελέας "επέλεξαν τη μετωπική σύγκρουση με το δικαστήριο".

-Ο αντικυριαρχικός χώρος δεν μένει με σταυρωμένα χέρια. Με μια δυναμική -σε ένταση και διάρκεια- κινητοποίηση, (πορείες που διαδέχονται η μία την άλλη, με αποκορύφωμα αυτή της 23/11/95, όπου πάνω από χίλια άτομα διαδηλώνουν πως "είναι οι δέκα κουκουλοφόροι" και απαιτούν την άμεση απελευθέρωση των συλληφθέντων, παρεμβάσεις με αφισκοκολλήσεις, συνθήματα, εκδηλώσεις...) 25 μέρες μετά τις συλλήψεις κατορθώνει να απελευθερώσει τους 3 καταδικασμένους, υποχρεώνοντας τους κατασταλτικούς μηχανισμούς να αναδιπλωθούν.

Ενάμιση χρόνο μετά, στις 11/3, οι τέσσερις συλληφθέντες καλούνται να παρουσιαστούν στο εφετείο.

για τις στιγμές του εντεινόμενου κοινωνικού πολέμου...

Η θέση στην οποία βρέθηκαν οι διαδηλωτές στην Καμάρα τότε και η συντονισμένη επίθεση που δέχθηκε ο αντικυριαρχικός χώρος δεν ήταν τυχαία. Έγινε όχι επειδή αυτό το κομμάτι ήταν τότε ή είναι σήμερα σημαντικό παράγοντας ανησυχίας για τους ιδιοκτήτες της κοινωνίας. Έγινε επειδή αυτό το κομμάτι είναι το μοναδικό που βάζοντας στο κέντρο το συνολικό ζήτημα (αν και όπου τα καταφέρνει), μπορεί να αποτελέσει τη μικρή ρωγμή στο τοίχο που θα απελευθερώσει τους άνεμους της κοινωνικής θύελλας.

Σήμερα, σε μια περίοδο που εξαιτίας της παγκόσμιας αναθάρθρωσης, η συνθήκη της κοινωνικής συναίνεσης σπάει, το κράτος πρόνοιας καταρρέει, η εργασία γίνεται αποσπασματική - περιστασιακή - χωρίς δυνατότητα να εξασφαλίζει την επιβίωση, η ανεργία γίνεται το μέλλον ζωής για μεγάλες κοινωνικές ομάδες, είναι λογικό να ξεσπάσουν μεγάλες κοινωνικές εκρήξεις και αυτό τα αφεντικά το ξέρουν καλύτερα από όλους μας. Μέσα σε αυτή την κατάσταση το κράτος αναλαμβάνει το ρόλο της καταστολής των αγώνων που θα ξεπηδήσουν, για να εξασφαλιστεί η λειτουργία της οικονομίας της αγοράς, μιας οικονομίας που για την πλειοψηφία των ανθρώπων προβλέπει την εξαθλίωση. Και αν είναι στα σχέδιά του να καταστείλει τον όποιο κλαδικό αμυντικό αγώνα -που είναι και πιο εύκολο να χειραγωγηθεί- πόσο μάλλον είναι στα σχέδια του να καταστείλει εκείνες τις φωνές, που συνδεδεμένες με αυτούς τους αγώνες και με τα όπλα της κριτικής σε λειτουργία, δοκιμάζουν να σπάσουν την κλαδική αντίληψη στους αγώνες αυτούς, δοκιμάζουν να βάλουν πέρα από τα οικονομικά αιτήματα, αιτήματα για το περιεχόμενο της εργασίας, αποκαλύπτουν το ρόλο του επαγγελματικού συνδικαλισμού και της διαμεσολάβησης των μμε, που θα είναι οι πρώτες αλλά και οι πιο δυναμικά αντιστεκόμενες φωνές, απέναντι στις ιδεολογίες που τα αφεντικά θα χρησιμοποιήσουν για να κρατήσουν τους εκμεταλλεζόμενους διαχωρισμένους και θα τους οδηγήσουν στην αλληλοσύγκρουση: τον εθνικισμό και τον ρατσισμό. Αυτές οι φωνές μόνο μέσα από μια συνολική αντικυριαρχική αντίληψη μπορούν να προκύψουν και αυτό είναι κάτι που τα αφεντικά το ξέρουν καλά και που μένει σε μας να το πραγματοποιήσουμε. Μέσα από αδιαμεσολάβητα πεδία επικοινωνίας που δημιουργεί η ρήξη με την αλλοτριωτική και αλλοτριωμένη καθημερινότητα μας, με τις συγκρούσεις που προκαλεί η επίθεση του νεοφιλελευθερισμού, θα αναζητήσουμε όλους εκείνους που θα απαρνηθούν την διεκδίκηση ενός επιπλωμένου θανάτου και θα διεκδικήσουν το **"ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ"**.

Είμαστε, λοιπόν, αλληλέγγυοι σε όλους όσους αγωνίζονται για το συνολικό κοινωνικό ζήτημα αλλά και σε όσους (με τα όπλα της κριτικής πάντα σε ετοιμότητα) δοκιμάζουν αυτές τις διαδρομές της άρνησης. Καμία πράξη αντίστασης δεν θα μείνει ανυπεράσπιστη απέναντι στους δικαστές. Κανένας σύντροφος, καμία συντροφισσα δεν θα είναι μόνος στις αιθουσες απονομής τιμωριών.

ΝΑ ΔΙΚΑΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΔΙΟΚΩΜΕΝΟΥΣ

από την απόπειρα πορείας τον Νοέμβρη του '95

συνδικάτο ★ σαλταδόρων